

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΝΕΑΝΙΣΚΟΥ (Μαρκ. 9, 17-31)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στον Αμμότοπο, στις 10/4/2005)

1. Κάτι θάχει και Αυτός

Το Ευαγγέλιο που ακούσαμε, είναι πολύ ωμό και ρεαλιστικό. Μας δείχνει τον εαυτό μας με όλες μας τις αδυναμίες. Σωματικές, διανοητικές και αδυναμίες από απόψεως πίστης. Μας κάνει να βλέπουμε την αθλιότητά μας.

Ένας πατέρας που είχε παιδί όχι απλά άρρωστο αλλά δαιμονισμένο, άκουσε για το Χριστό και έκανε την σκέψη: «Κάτι θα είναι και αυτός». Όπως και εμείς όταν ακούμε για κάποιον μάγο, λέμε: «Πού ξέρεις, μπορεί να βοηθήσει την κατάσταση». Έτρεξε λοιπόν και είδε αντί για ένα, δώδεκα. Και επειδή βρήκε πιο προσιτούς τους αποστόλους, τους παρακάλεσε να κάνουν καλά το παιδί του.

Οι απόστολοι όντας κοντά στον Χριστό και πιστεύοντας ότι κάτι ξέρουν και αυτοί, προσπάθησαν κάτι να κάνουν. Αλλά δεν έκαναν τίποτε. Στο τέλος ο άνθρωπος πήγε στον Χριστό και του λέει:

-Κύριε, έχω το παιδί μου σ' αυτή την θλιβερή κατάσταση. Πήγα στους μαθητές σου, έλπιζα ότι κάτι θα έκαναν, δεν έκαναν τίποτε. Αν εσύ μπορείς, κάνε το εσύ τουλάχιστον.

Απάντησε ο Χριστός, αλλά τα λόγια του ήταν τα πιο βαρεια που βγήκαν από το στόμα Του. Γιατί είπε: «Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη, έως πότε θα είμαι μαζί σας και θα σας ανέχομαι; Μέχρι ποτέ θα έχω αυτή την καταδίκη να συναναστρέφομαι τέτοιους ανθρώπους; Τόσο ξεχαρβαλωμένους πνευματικά;». Ω γενεά χωρίς πίστη και με διαστροφή. Πού; Σε όλα!

Στο σώμα. Πόσες διαστροφές σωματικές...

Στα συναισθήματα. Όλο κακία.

Και στην ψυχή. Απιστία στο Θεό και εμπιστοσύνη στους απατεώνες και στο ό,τι μας ξεφουρνίσει ο οποιοσδήποτε. Δηλαδή βάζουμε ίσα τον Χριστό με τον

κάθε άνθρωπο. Που σημαίνει: Καθόλου εμπιστοσύνη στο Θεό. Τιποτένια εμπιστοσύνη.

Ενώ το σωστό, ποιό είναι; Όλους τους ανθρώπους τους ακούμε, αλλά τα λόγια τους τα περνάμε από πεντακόσια κόσκινα. Για να δούμε: Λένε την αλήθεια; Όμως το λόγο του Χριστού, τον δεχόμαστε και λέμε: «Θεέ μου, δός' μου φώτιση να τον καταλάβω. Δός' μου δύναμη να τον αγαπήσω πιο πολύ απ' ό,τι μέχρι τώρα. Δός' μου διάθεση να τον τηρώ, σε όλες του τις λεπτομέρειες».

Πού οδηγεί ο λόγος του Θεού; Στην αιώνια ζωή.

Πού οδηγούν όλα τα άλλα; Στο τίποτα.

Τι αξία μπορούν να έχουν;

Βρισκόμαστε συχνά σε μνημόσυνα αδελφών μας που έχουν πεθάνει. Ας υποθέσουμε ότι είχαν χορτάσει όλα τα πάθη τους, τι κέρδισαν; Όλα αυτά έσβυσαν. Αποδείχθηκαν μηδέν, απάτη, ψέμα.

Αν όμως έκαναν καλά έργα, αν προσεύχονταν, αν νήστευαν, αν είχαν αγάπη, αν είχαν πίστη, τι πλούτος, τι χαρά, τι ειρήνη. Και εμείς θέλουμε να έχουμε πίστη. Δεν θέλουμε να ερχόμαστε συμβατικά στην Εκκλησία με τη σκέψη: «ε, μια και γίνεται το μνημόσυνο, για να μην κακοφανεί στους συγγενείς, πάμε».

Όχι έτσι! Στην Εκκλησία δεν πάμε για τα μάτια του κόσμου. Στην Εκκλησία πάμε για τα μάτια του Θεού. Στεκόμαστε ταπεινά και λέμε: «Ελέησε Κύριε, και εμένα, ελέησε και τους αδελφούς μου, αυτούς που είναι εδώ μέσα. Ελέησε και εκείνους που δεν ήρθαν. Γιατί μπορεί να τόχουν περισσότερο ανάγκη και να μην το αισθάνονται. Ελέησε και εκείνους που φύγαν. Γιατί οι εδώ και οι εκεί, είμαστε ένα. Και θα γίνουμε μία ημέρα όλοι μαζί ένα στη Βασιλεία Σου».

2. Πορεία προς τα εμπρός

Είπε ο Χριστός: «Εγώ ειμι το φως του κόσμου». Τι σημαίνει αυτό; Όποιος πάρει από το φως του Χριστού γίνεται λαμπάδα που βγάζει φως και φωτίζει. Τι κάνουμε την ημέρα της αναστάσεως;

Βγαίνει ο παπάς με τη λαμπάδα του που έχει το φως του Χριστού και λέει: «Δεύτε λάβετε φως, εκ του ανεσπέρου φωτός. Και μάθετε να δοξάζετε τον Χριστόν τον αναστάντα εκ νεκρών». Αυτό είναι το φως. Να πάρεις φως από την λαμπάδα του Χριστού και να μάθεις να δοξάζεις τον Χριστό αναστάντα εκ

νεκρών. Να πιστεύεις στην ανάσταση και να αγωνίζεσαι για την ανάσταση.

Άμα αυτό δεν το κάνεις, στο σκοτάδι ήσουν, στο σκοτάδι ζεις και στο σκοτάδι θα ζεις, έστω και αν πιστεύεις τον εαυτό σου έξυπνο και πολυδιαβασμένο, που ξέρεις τάχα περισσότερα από μερικούς άλλους κουτούς και αμόρφωτους.

Σε τι σκοτάδι βρίσκεσαι; Να κάνουμε μια μικρή παρομοίωση.

Ανάβουμε το κερί και μετά το σβύνουμε. Άμα πιάσεις εκείνο το φυτίλι γεμίζεις μουτζούρες. Εκεί που ήταν το φως, μένει μια μουτζούρα. Άμα δεν το καις συνέχεια και το αφήνεις να σβύνει, γίνεται μια μουτζούρα. Όσο πιο πολύ παραφίνη έχει το κερί, αντί να είναι κερί καθαρό, τόσο πιο πολύ μεγάλη η μουτζούρα. Έτσι και ο άνθρωπος όσο πιο νόθος είναι πνευματικά, τόσο πιο πολλή μουτζούρα βγάζει κάθε φορά που ξεχνά το θέλημα του Θεού και το φως του Θεού και βγάζει από το στόμα του και από τα έργα του και από την καρδιά του, ο,τι τύχει βρώμα και και δυσωδία.

Αυτή είναι η ταλαιπωρία της ζωής μας. Γι' αυτό λέμε: Μακάριος ο άνθρωπος ο οποίος καταλαβαίνει ότι ο Χριστός είναι η ζωή του κόσμου και λέει κάθε ημέρα: «Χριστέ μου, ένα μικρό βηματάκι προς το μέρος Σου. Μικρό αλλά σταθερό. Προς τα μπρος. Όχι προς τα πίσω».

Πώς το κάνουμε αυτό το βηματάκι; Να το πούμε απλά: Ξεκινάμε το πρωί, κάνουμε τον Σταυρό μας και λέμε: «Θεέ μου, βόηθά με να πηγαίνω μπροστά. Να έχω τα μάτια της ψυχής μου ανοιχτά». Γιατί άλλο είναι να προχωρώ στο δρόμο για το χωράφι μου και άλλο να προχωρώ στο θέλημα του Θεού. Που σημαίνει, αγάπη, καρδιά, πίστη, νηστεία, δοξολογία του Χριστού.

Γιατί νηστεύω την Παρασκευή;

Ήρθε ο Χριστός στον κόσμο και σταυρώθηκε ημέρα Παρασκευή για μας. Όταν νηστεύω του λέω: «Σ' ευχαριστώ Χριστέ μου». Δεν επιτρέπεται, όποτε μου αρέσει να νηστεύω και όποτε δεν μου αρέσει να το ξεχνώ εντελώς. Γιατί τότε δείχνω πως δεν έχω τίποτε μέσα μου. Και τον Χριστό τον ευεργέτη και σωτήρα μου, δεν τον πολυψηφίζω. Η ζημία δεν είναι του Χριστού. Είναι δική μου. Γιατί εγώ γίνομαι μαύρο κάρβουνο, σβυσμένο, που μόνο μουτζουρώνει.

3. Μας θέλει πλούσιους

Είπε ο Χριστός «Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη, έως πότε θα είμαι μαζί

σας;» Μέχρι τότε θα σας ανέχομαι και θα υποφέρω αυτή την τραγωδία, να βλέπω γύρω μου πλάσματα, τόσο φτωχά; Γιατί το είπε;

Γιατί μας θέλει πλούσιους.

Γιατί κατέβηκε στη γη;

Γιατί ο επουράνιος Θεός, ο πάμπλουτος, που είναι τα πάντα δικά Του, έγινε για χάρη μας φτωχός; Για να μας κάνει να πλουτήσουμε με το λόγο του, με το Ευαγγέλιο, με την Θεία Κοινωνία, με τη συγχώρηση των αμαρτιών, με το βάπτισμα, με την Εκκλησία Του. Με τόσα άλλα καλά τα οποία μας έδωσε.

«Ω γενεά άπιστος και διεστραμμένη». Και για να τους δείξει ο Χριστός ότι κάτι δεν πάει καλά και ότι άλλο η μάγισσα, άλλο ο ταχυδακτυλουργός, και άλλο ο Χριστός, είπε:

-Φέρτε το παιδί εδώ.

Όταν ο πατέρας το πήγε μπροστά Του, το σταύρωσε, και το δαιμόνιο το σπάραξε και βγήκε. Γιατί βγήκε;

Το δαιμόνιο είναι ένας άγγελος ξεπεσμένος που δεν μπορεί να σταθεί μπροστά στο Θεό.

Παράδειγμα: Τι σχέση έχει με τον απόστολο Πέτρο, που είναι άγιος άνθρωπος του Θεού, ένας άνθρωπος του υπόκοσμου; Καμιά. Έτσι δεν έχει καμιά σχέση ο διάβολος με τον αρχάγγελο Μιχαήλ, τους αγγέλους και πολύ περισσότερο με τον Θεό.

4. Μη φοβάσαι, οι άγγελοι μας βοηθούν

Διαβάζουμε στην Αγία Γραφή: Τότε που ήταν βασιλιάς ο Ναβουχοδονόσορ, έπιασαν τον Αζαρία, τον Ανανία και τον Μισαήλ, τρεις Εβραίους Παίδες, πιστά παιδιά της Βασιλείας του Θεού. Τότε οι Εβραίοι ήταν οι μόνοι που πίστευαν στον αληθινό Θεό. Και τους έριξαν στο καμίνι. Το έκαψαν επταπλασίως, πάρα πολύ, και τους πέταξαν μέσα.

Αλλά ενώ τους πετούσαν, λέει η Αγία Γραφή, μαζί τους μπήκε στο καμίνι και ο άγγελος του Θεού. Ένας άγγελος του Θεού κατέβηκε από τον ουρανό, και την ώρα που τα τρία παιδιά, νεαροί λεβέντες ήταν, πέφτανε μέσα στο καμίνι, μπήκε και αυτός μέσα. Φύσηξε την φωτιά και την εκτίναξε έξω. Και έκανε το

καμίνι, σαν κήπο γεμάτο δροσιά.

Και οι τρεις Παίδες άρχισαν να ψάλλουν και να δοξολογούν τον Θεό και να λένε: «Θεέ μου, πολυεύσπλαγγνε μας εγκατέλειψες και φτάσαμε σ' αυτή την κατάσταση, να είμαστε δούλοι και αιχμάλωτοι, γιατί οι Πατέρες μας σε ξεχάσανε. Και δεν έχουμε πια ούτε Εκκλησία, ούτε παπάδες, ούτε τίποτε, είμαστε οι πιο φτωχοί και τιποτένιοι. Εμείς να σε αρνηθούμε, δεν το κάνουμε ποτέ. Γιατί ξέρουμε ότι Εσύ είσαι η ζωή του κόσμου. Και αξίωσε να δεχθείς, μετά από τόσο καιρό που έχουν σταματήσει, θα λέγαμε σήμερα, οι θείες Λειτουργίες, να δεχθείς τον θάνατό μας μέσα στο καμίνι αυτό, σαν την πρώτη θυσία. Και από δω και πέρα, να συνεχίζεται αυτή η θυσία συνεχώς».

Εμείς, πότε θα μάθουμε να δείχνουμε λίγο ηρωισμό, για να γινόμαστε αληθινοί δούλοι του Χριστού;

Τι φοβάσαι αδελφέ και δεν βαδίζεις προς τον Χριστό;

Εκείνος που έστειλε τον άγγελο μέσα στο καμίνι μαζί με τους τρεις Παίδες, δεν έχει άλλο άγγελο να στείλει και κοντά σε σένα; Γιατί παραλύεις; Αγωνίζου!

Τι είναι ο αγώνας ο πνευματικός; Λεβεντιά ψυχική. Ούτε γροθιά, ούτε μαχαίρι, ούτε άλλες εγωιστικές ενέργειες. Είναι ταπείνωση, αγάπη, πίστη, καλωσύνη, εμπιστοσύνη στον Χριστό.

Μετά από λίγες ημέρες έρχεται το Πάσχα. Είθε όλοι να εορτάσουμε γεμάτοι χαρά και ειρήνη. Και να ακούσουμε: «Δεύτε λάβετε φως, εκ του ανεσπέρου φωτός».

Αλλά τι να το κάνεις ν' ανάβεις το κεράκι και να το κάνεις επάνω-κάτω, όταν δεν αφήνεις το φως του Χριστού να σε φωτίσει; Εκεί πρέπει να στραφεί ο αγώνας μας. Το φως της αναστάσεως, να μπει στην καρδιά μας και να μείνει εκεί για πάντα.

Αυτά τα διδάγματα να μας αξιώσει ο Θεός να τα αγαπάμε και να τα τηρούμε. Αμήν.-